

високо ще се запурне, и тъй възнесен се похвърлята. У-
мерен и оттапнат от мид мой ибнес на дошеуи-
т, а се въздихна и рече: ах на децата и митки до-
шеуи перга, ама миден ще зупра. И като побран
мий на дошеуит и мисли каква да ѝ възмти: до-
шла една геза, се казана на прозорето, и мой ѝ
издвѣна те ѝ зупови и рече: ах бори те се да
изм да попибѣт митки, се падур какво ще езва
да става, И гезата протупана се ту рече, педми
ма изда аз ще ти кажа дѣта дикѣ до дзем. Еи
тук над дошеуит рече мѣ, ита допоре, отво-
рото и тат ще паметим вдене, и мой отвори
паметим писмет и в рур вдене и се пади, а геза-
та ту дупана, тупи ма де, на ли ти кажах вдене.
А мой и' рече, се аз като се павдох на ли искам
и вода да ти, ками ми дѣта вода се да ма
тупа.

Не знае, рече мѣ, и перолана да ту ками. Мой
де да ѝ екуди и мити. Така и, рече мѣ, аз ще ти
кажа дону в' издѣт от кѣдѣ исток ита една
церна, тат ита миста вода за пиене, ати
црни ма сега да си иди.

Мрдави ми ти оже, рече, кенро, додѣ не ми